

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/45/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211231628
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7211231628.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom vo Švajčiarsku, Industriestrasse 13C, 6300 Zug, IČO: CHE - 100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému L. T., L.. XX.X.XXXX, P. J. E. T., N. L. XXXX/X, P.Č.. G. J. E. T., A. X, o zaplatenie 4.240,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 1. októbra 2014 č.k. 15C/168/2012-145 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.456,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.456,25 eura od 3.2.2011 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu ESSOX SK s r.o. (žalobca vstúpil do konania so súhlasom súdu uznesením zo dňa 10.7.2013, č. k. 15C/168/2012-106) voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie sumy 4.240,90 eura, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.007,28 eura od 4.2.2011 do 20.6.2011, vo výške 9 % ročne zo sumy 3.132,28 eura od 21.6.2011 do zaplatenia a vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.099,34 eura od 16.8.2011 do zaplatenia, a to na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu motorového vozidla a o zriadení zabezpečovacieho prevodu práva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej K. XX.X.XXXX, keď tvrdil, že v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním poskytnutého úveru, odstúpil od zmluvy dňa X.X.XXXX, K. X.X.XXXX odobral žalovanému motorové vozidlo a predal ho za cenu 3.450 eur, pričom celkové náklady spojené s výkonom záložného práva činili sumu 1.099,34 eura.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu ESSOX SK s.r.o. a žalovaný dňa XX.X.XXXX uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.906,25 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 176,60 eura, pričom splatnosť prvej splátky bola určená dňom XX.X.XXXX a posledná mesačná splátka bola splatná dňa XX.X.XXXX, ročná úroková sadzba bola určená vo výške 19 % a RMPN vo výške 20,75 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluvy o zabezpečovacom prevode práva a sadzobník poplatkov spoločnosti. Žalovaný zároveň uzatvoril Zmluvu o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci, ktorej obsahom bolo zriadenie záložného práva k motorovému vozidlu na zabezpečenie pohľadávky spoločnosti podľa zmluvy o úvere. Ďalej zistil, že dňa XX.X.XXXX žalovaný uzatvoril aj kúpnu zmluvu o kúpe a predaji motorového vozidla č. XXXXXXXXXXXX s predávajúcim C. D., zastúpeným spoločnosťou C. C. - S. C., na základe ktorej nadobudol vlastníctvo k motorovému vozidlu značky ŠKODA Octavia Combi. Kúpna cena motorového vozidla činila 6.300 eur a bola uhradená tak, že čiastka 1.575 eur bola hradená žalovaným

ako kupujúcim v hotovosti pri podpise úverovej zmluvy a zostávajúca časť kúpnej ceny vo výške 4.725 eur mala byť uhradená priamo spoločnosťou ESSOX SK s.r.o. na bankový účet predávajúceho. Dňa XX.X.XXXX žalovaný podpísal preberací protokol, ktorým potvrdil, že prebral vozidlo značky ŠKODA Octavia Combi, rok výroky 2001. V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovaným splácať poskytnutý úver riadne a včas listom zo dňa X.X.XXXX spoločnosť ESSOX SK s.r.o. odstúpila od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní úverovej karty a zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá bola uzatvorená dňa XX.X.XXXX a zároveň požiadal žalovaného o úhradu čiastky 6.016,56 eura v lehote piatich dní odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy. Žalovaný si neprevzal zásielku v odbernej lehote, dňa XX.X.XXXX bola zásielka vrátená s poznámkou „adresát nezastihnutý“. Uplynutím piatich dní odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy sa stal splatný celý dlh vo výške 6.016,56 eura, pozostávajúci z dlžných splátok splatných do dňa predčasnej splatnosti v sume 539,08 eura (suma pozostáva z dlžných mesačných splátok vo výške 529,80 eura, z dlžných zmluvných pokút v sume 2,64 eura a z dlžných poplatkov za upomienky vo výške 6,64 eura) a z nesplatennej časti istiny splatnej ku dňu skončenia zmluvy vo výške 5.477,48 eura. Dňa X.X.XXXX bol spísaný protokol o odobratí a prevzatí vozidla, na základe ktorého predmetné vozidlo bolo žalovanému odobraté. Dňa XX.X.XXXX bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej bolo predmetné motorové vozidlo odpredané spoločnosti GR8 auctions a.s., za kúpnu cenu 3.450,- eur. Dňa XX.X.XXXX uvedená spoločnosť previedla vlastnícke právo k predmetnému vozidlu na W. T. Y. za kúpnu cenu 3.450,- eur. Náklady súvisiace s predajom vozidla podľa vystavenej faktúry predstavovali sumu 619,34 eura a pozostávali z ceny za vyhotovenie znaleckého posudku 65,54 eura, realizácie predaja zálohu vo výške 372,60 eura, nákladov spojených s prepisom motorového vozidla vo výške 181,20 eura. Celkové náklady vynaložené na vykonanie záložného práva predstavovali sumu 1.099,34 eura a pozostávali z nákladov súvisiacich s predajom vozidla v sume 619,34 eura a z nákladov vynaložených na všetky úkony súvisiace s odobratím motorového vozidla, s jeho prevzatím a prevozom, doručením upomienky alebo odstúpenia, ako aj na príjem peňažnej sumy na úhradu pohľadávky žalobcu, ako aj na iné úkony s tým súvisiace v sume 480,- eura. Výťažok z predaja zálohu bol použitý na uspokojenie pohľadávky a po odpočítaní položiek nákladov zostal nesplatený záväzok vo výške 4.240,90 eura. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky, avšak bezúspešne.

Po právnom posúdení veci podľa § 37 ods. 1, § 39, § 48 ods. 1, 2, § 53 ods. 2, 3, 4 a 5, § 53a ods. 1, § 54 ods. 1, § 457 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. v platnom znení, § 132 O.s.p. dospel k záveru, že žalobca má nárok len na vrátenie nesplateného úveru poskytnutého vo výške 5.906,25 eura, po zohľadnení výťažku z predaja predmetu zálohu - motorového vozidla v sume 3.450,- eura, t.j. na sumu 2.456,25 eura, pretože zmluva o úvere sa zrušila od začiatku účinným odstúpením od zmluvy zo strany žalobcu (jeho právneho predchodcu) listom zo dňa X.X.XXXX a účastníci sú si povinní vrátiť navzájom poskytnuté plnenie. Dôvodil ďalej, že v čl. IV. bod 2 obchodných podmienok zmluvy o úvere o účinkoch odstúpenia od zmluvy nie je konkretizované, čo sa má považovať za príslušenstvo, preto v tejto časti je zmluva neurčitá a tým aj neplatná v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Doplnil, že aj v prípade konkretizácie príslušenstva pohľadávky, ktoré žalovaný spotrebiteľ má zaplatiť pri odstúpení od zmluvy, je toto zmluvné dojednanie neplatné pre rozpor s ust. § 54 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka), keďže dôsledky odstúpenia od zmluvy v zmysle zmluvných podmienok právneho predchodcu žalobcu by boli pre žalovaného spotrebiteľa nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 5.11.2010 č. k. 11C/71/2010 - 62 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co/3/2011, ktorým bola totožná zmluvná podmienka žalobcu (jeho právneho predchodcu) vyslovená za neprijateľnú, konštatoval, že napriek zákonnému zákazu v ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka si žalobca voči žalovanému uplatňuje náklady na vymáhanie pohľadávok, ktoré si neoprávnene započítal do jeho úhrad a preto tieto náklady nezohľadnil. Ako neprijateľné zmluvné podmienky podľa ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a preto ako celok neplatné v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka posúdil zmluvné dojednania v čl. IV. bod 7 obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, z ktorých žalobca odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu za omeškanie s úhradou splátok vo výške 2,64 eura a poplatok za upomienky vo výške 6,64 eura, ktoré sú obsiahnuté vo vopred pripravených formulárových tlačivách pôvodného žalobcu (obchodné podmienky a sadzobník poplatkov), spôsobujú zhoršenie postavenia žalovaného spotrebiteľa, ktorý nemal možnosť ovplyvniť ich znenie a ani ich neovplyvnil, pretože žalobca v konaní nepreukázal ich individuálne dojednanie. Dodal, že sumu 3,32 eura za zaslanie jednej upomienky poštou považuje za neprimerane vysokú a zároveň nepreukázanú, keďže poplatok by mal zahŕňať len náhradu

vecných nákladov, v opačnom prípade plní účel zmluvnej pokuty ako sankcie za porušenie právnej povinnosti žalovaným.

O príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009 s odôvodnením, že žalovanému v dôsledku omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia vznikla povinnosť okrem istiny zaplatiť i úroky z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne zo sumy 2.456,25 eur od 5. dňa odo dňa účinnosti odstúpenia od zmluvy, t.j. od X.X.XXXX do zaplataenia a vo zvyšku požadovaných úrokov z omeškania žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a s prihliadnutím na čiastočný úspech oboch strán (žalobca mal úspech vo veci 42,10 %, žalovaný 57,90 %) vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti a zaviazat' žalovaného žalobcovi istinu 1.784,65 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.551,03 eura od 4.2.2011 do 20.6.2011, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 676,03 eura od 21.6.2011 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 1.099,34 eura od 16.8.2011 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania alebo alternatívne zrušiť rozsudok v jeho napadnutej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania predovšetkým namietol právny záver prvostupňového súdu, že odstúpením od úverovej zmluvy došlo k založeniu režimu bezdôvodného obohatenia. Poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/4/2012, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32 Cdo 2782/99, 31 Cdo 2851/99-58 mal za to, že na odstúpenie od úverovej zmluvy bolo potrebné aplikovať ust. § 506 Obchodného zákonníka, keďže zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Doplnil, že účastníci posudzovanej úverovej zmluvy si navyše v zmysle ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dojednali účinky odstúpenia od úverovej zmluvy odlišne v článku V bod 4 obchodných podmienok úverovej zmluvy tak, že ukončením zmluvy odstúpením nezaničajú záväzky, práva a zmluvné ustanovenia, ktoré vzhľadom k svojej povahe majú trvať aj po ukončení zmluvy, a to najmä platobné záväzky vrátane úrokov a nákladov, záväzky zo zabezpečenia na základe záložnej zmluvy alebo iné záväzky zo zabezpečenia, a tiež v článku V bod 2 obchodných podmienok úverovej zmluvy tak, že účinnosťou odstúpenia od úverovej zmluvy sa stáva splatným celý dlh. Z uvedeného preto vyvodil, že odstúpením od úverovej zmluvy nedošlo k zrušeniu zmluvy od počiatku a jeho v žalobnom návrhu uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Z obsahu odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že toto sa nedotýka vyhovujúceho výroku rozsudku súdu prvého stupňa a v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Na základe toho odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o čiastočnom zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Súd prvého stupňa založil svoj zamietavý výrok na neúplnom, a preto nesprávnom právnom posúdení a v dôsledku toho predčasne a preto aj nesprávne v tejto časti vo veci rozhodol.

Z dôvodov prvostupňového rozsudku vyplýva, že jeho zamietavý výrok sa týka príslušenstva pohľadávky žalobcu, ktoré si tento zahrnul do istiny na základe tvrdených dohodnutých zmluvných podmienok. Súd prvého stupňa uzavrel, že takéto zmluvné dojednanie považuje jednak za neplatné z dôvodu jeho neurčitosti, ale aj pre prípad, ak by tieto boli dostatočne konkretizované vyhodnotil ich ako neplatné z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 54 Občianskeho zákonníka, keďže tieto tvoria súčasť formulárovej zmluvy a teda neboli medzi účastníkmi individuálne dojednané.

Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvého stupňa o neprijateľnosti zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvnej pokuty a poplatkov za upomienky. V tejto časti odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na vecne správne a výstižné dôvody prvostupňového rozsudku.

Napriek týmto záverom považuje odvolací súd zamietavý výrok rozsudku súdu prvého stupňa za predčasný a teda aj nesprávny predovšetkým v časti zamietnutých zmluvných úrokov po odstúpení od zmluvy.

Odstúpenie od zmluvy je adresovaný jednostranný právny úkon jednej zo zmluvných strán, ktorý je účinný okamihom jeho doručenia povinnej strane. Jeho dôsledkom je zánik zmluvy, a teda spravidla aj zánik práv a povinností oboch zmluvných strán vyplývajúcich zo zmluvy. Zmluvná strana môže odstúpiť od zmluvy len v prípade, ak takéto právo jednej zo strán vyplýva zo zmluvy, alebo v prípade, keď to určuje zákon, t.j. Obchodný zákonník (§ 344 až 351) alebo Občiansky zákonník (§ 48, 49 a 497), alebo iný zákon s tým, že osobitná úprava odstúpenia od zmluvy pri jednotlivých typoch zmlúv má prednosť pred uvedenou všeobecnou úpravou.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že Obchodný zákonník popri všeobecnej úprave odstúpenia od zmluvy uvedenej v ust. § 344 - 351, ktoré má obdobnú úpravu ako odstúpenie od zmluvy upravené v ust. § 48 Občianskeho zákonníka, obsahuje aj osobitný inštitút upravujúci odstúpenie od zmluvy výlučne pri zmluve o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka, ktorý má však odlišné právne dôsledky ako všeobecné ustanovenia o odstúpení od zmluvy.

Zmyslom ust. § 506 Obchodného zákonníka je poskytnúť veriteľovi právny inštrument proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v dohodnutých splátkach a je v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, a to odstúpiť od zmluvy o úvere. Toto ustanovenie tak upravuje účinky odstúpenia od úverovej zmluvy z dôvodov v tomto ustanovení uvedených odlišným, iným spôsobom, než sú uvedené vo všeobecnom ustanovení tak § 351 Obchodného zákonníka, ako i vo všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka. Toto ustanovenie tak predstavuje špeciálnu právnu úpravu, v zmysle ktorej odstúpením od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka nezanikajú všetky práva a povinnosti z tejto zmluvy, zanikajú len práva ktoré mal dlžník podľa zmluvy voči veriteľovi a im zodpovedajúce povinnosti veriteľa. Povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky odstúpením od zmluvy nezaniká. Povinnosť vrátiť prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere po odstúpení od zmluvy, tak nie je dôsledkom všeobecnej reštitučnej povinnosti, ale vyplýva priamo z ust. § 506 Obchodného zákonníka.

S poukazom na tieto dôvody považuje odvolací súd za predčasný a teda aj nesprávny zamietavý výrok ohľadne žalobcom uplatnených zmluvných úrokov.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca do výšky uplatnenej istiny započítal aj náklady, ktoré mu vznikli s výkonom zabezpečovacieho prevodu práva predajom motorového vozidla. V zamietavom výroku je preto subsumované aj zamietnutie tohto nároku, ktoré však súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neodôvodnil.

S poukazom na tieto dôvody neostávalo odvolaciemu súdu iné ako rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavom výroku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. K takémuto záveru dospel napriek tomu, že tak ako na to poukázal v dôvodoch svojho uznesenia, časť zamietavého nároku považuje za správny, avšak vzhľadom na nedostatočnú špecifikáciu jednotlivých častí nároku nebolo možné oddeliť a osobitne posúdiť nárok na uplatnené zmluvné úroky, keďže tento nebol v žalobe osobitne vyšpecifikovaný.

Bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa po vrátení veci vyzvať žalobcu, aby špecifikoval výšku uplatnených nárokov z titulu zmluvného úroku a na základe toho bude potrebné tento nárok opätovne vyhodnotiť rešpektujúc pritom záväzný právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto zrušujúcom uznesení. Rovnako bude povinnosťou súdu prvého stupňa odôvodniť aj zamietavý výrok ohľadne uplatneného nároku na úhradu nákladov na realizáciu výkonu zabezpečovacieho prevodu práva.

V súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. bude povinnosťou súdu prvého stupňa v novom rozhodnutí rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.